

Innst. O. nr. 28

(2006-2007)

Innstilling til Odelstinget fra næringskomiteen

Ot.prp. nr. 98 (2005-2006)

Innstilling fra næringskomiteen om lov om endringer i lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann og i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

Til Odelstinget

1. SAMMENDRAG

1.1 Proposisjonens hovedinnhold

I proposisjonen fremmer Regjeringen forslag om endringer i lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann (fiskeforbudsloven), og i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske (saltvannsfiskeloven). Formålet med endringene er å gi fiskerimyndighetene mulighet til å iverksette ytterligere tiltak mot ulovlig, urapportert og uregulert fiske (Illegal, unreported and unregulated fisheries) - såkalt IUU-fiske.

1.2 Lovforslagets bakgrunn

Oversikt

Norsk fiskeripolitikk skal trygge en langsiktig og bærekraftig forvaltning av havressursene for å bevare næringsgrunnlaget i fremtiden. Det omfattende ulovlige overfisket på bestander som Norge forvalter i fellesskap med andre stater er en betydelig utfordring i arbeidet med å oppnå en ansvarlig forvaltning. Overfisket utøves i stor grad utenfor norsk fiskerijurisdiksjon, med fartøy som ikke fører norsk flagg, og med fangster som landes utenfor Norge.

Dette rammer også Norge, da 90 pst. av bestandene Norge beskatter vandrer mellom norske og utenlandske eller internasjonale havområder. Fiskeridirektoratet har estimert at overfisket på norskarktisk

torsk i Barentshavet ligger på om lag 100 000-120 000 tonn hvert år. Dette utgjør over 20 pst. av totalkvoten og har en førstehandsverdi på ca 1,5 mrd. kroner. Videre er det estimert at det i 2005 ble fisket 36 300 tonn hyse utover totalkvoten.

Til tross for en rekke tiltak fra norsk side har ikke overfisket i Barentshavet avtatt i særlig grad de senere år. Dette har konsekvenser både for fiskebestandene, fiskeflåten og fiskeindustrien i Norge. Når overfiske foregår på bestander som Norge forvalter i fellesskap med andre stater, i områder utenfor norsk fiskerijurisdiksjon, og flaggstatens kontroll med fartøyene svikter, er det behov for et parallelt kontrollsystem. Dette kan gjennomføres innenfor folkerettens rammer ved å etablere regler for nasjonal havnestatskontroll som begrenser muligheten også for fartøy som ikke er norske til å utøve ulovlig fiske. Det er på denne bakgrunn behov for bestemmelser som gir myndighetene anledning til å iverksette slike tiltak mot fartøy som er involvert i IUU-fiske.

Folkerettslig rammeverk

Etter folkeretten har stater tre hovedtyper jurisdiksjonsgrunnlag som kan brukes til å regulere utnyttelse av levende marine ressurser: Flaggstatsjurisdiksjon, kyststatsjurisdiksjon og havnestatsjurisdiksjon. Norge har gjennom multilaterale, regionale og bilaterale avtaler inngått samarbeid både om forvaltning av og kontroll med uttak av felles bestander.

Etter FN-avtalen om fiske på det åpne hav har en havnestat rett og plikt til å treffe tiltak i samsvar med folkeretten for å fremme subregionale, regionale og globale bevarings- og forvaltningstiltaks effektivitet, såfremt tiltakene ikke formelt eller reelt er diskriminerende mot andre stater. Tiltakene skal stå i forhold til overtredelsenes grovhet.

Flere av de regionale fiskeriforvaltningsorganisasjonene oppstiller regler for å motvirke IUU-fiske

gjennom å nekte landing og omlasting av fangst fra fartøy som fisker i strid med organisasjonenes regelverk. Organisasjonenes regelverk for tiltak mot IUU-fartøy er i stadig utvikling, og noen av organisasjonene Norge deltar i har etablert prosedyrer for egne lister over IUU-fartøy som medlemsstatene gjennom organisasjonenes regelverk er forpliktet til å innføre tiltak mot.

Gjennom avtaler av 1975 og 1976 er det etablert ressursamarbeid med Russland om forvaltningen av fellesbestander i Barentshavet gjennom Den norsk-russiske Fiskerikommisjon. Både Norge og Russland erkjenner i dag at det eksisterer et betydelig urapportert uttak av torsk i Barentshavet, og har som et prioritert mål å bruke alle mulige virkemidler for å avdekke og forhindre disse ulovlighetene.

Norge og EU har i løpet av de siste tiårene hatt et nært samarbeid om ressursforvaltning. Som følge av at fisk fra det ulovlige overfisket i Barentshavet ofte omlastes til transportfartøy og fraktes direkte til EU, er det blitt nødvendig også å utvide kontrollsamarbeidet med EU. Kompetansen for ressurskontroll tilligger i hovedsak det enkelte medlemsland, og Norge har på denne bakgrunn inngått bilaterale kontrollarrangementer med de mest relevante EU-stater.

Av spesiell betydning for marin høstingsaktivitet er den globale atferdskodeksen for ansvarlig fiske (Code of Conduct for Responsible Fisheries), som ble vedtatt enstemmig på Verdens matvareorganisasjon (FAO)-konferansen i 1995. FAOs atferdskodeks for ansvarlig fiske retter seg primært mot ansvarlig forvaltning av fiskeriresurser. FAOs Fiskerikomité (COFI) har utarbeidet fire handlingsplaner til atferdskodeksen for ansvarlig høsting, der særlig handlingsplanen om ulovlig, urapportert og uregulert fiske (IUU-fiske) er relevant.

IUU-fiske trenger ikke nødvendigvis å stride mot noen stats lovgivning. Betegnelsen gjelder ikke bare selve fisket, men kan inkludere alle aktiviteter som er knyttet til utøvelsen av fisket, omlasting, levering av støttetjenester osv. Under 26. sesjon i FAOs fiskerikomité (COFI), 7.-11. mars 2005, ga komiteen sin tilslutning til en anbefaling for en minimumsstandard på havnestatenes kontroll, basert på anbefaling fra en teknisk arbeidsgruppe. Norge har vært pådriver i utarbeidelsen av dette regimet, som blant annet innebærer at havnestaten skal:

- notifikere i hvilke havner med tilstrekkelig kontrollkapasitet det kan landes fisk med utenlandsk fartøy,
- kreve forhåndsmelding for utenlandske fartøy som skal lande fisk, før de går til havn,
- nekte landing med fartøy fra stater som ikke deltar i relevante regionale fiskerisamarbeid (uansett om det er fiskefartøy eller omlastingsfartøy),

- nekte landing med fartøy som har deltatt i IUU-fiske og/eller er svartelistet,
- nekte omlasting i havn og nekte bunkers og støt-tefunksjoner for slike fartøy,
- inspisere fartøy, fangst og redskap i henhold til bestemte minstekrav,
- notifikere flaggstat og andre mulige havnestater om brudd på bestemmelser.

Norge har handelsrettslige forpliktelser overfor andre stater blant annet i medhold av WTO-avtalen, EØS-avtalen, og EFTA-avtalen. Som en hovedregel vil handelsregelverket ikke være til hinder for tiltak som er nødvendige av hensyn til ressursforvaltningen, så lenge tiltakene håndheves på en ikke-diskriminerende måte.

Høring mv.

Et forslag om tilsvarende rammebestemmelse knyttet til regulering av virksomhet som undergraver forvaltningstiltak har vært hørt gjennom høring av NOU 2005:10 Lov om forvaltning av villlevende marine ressurser. Det foreslås her i utkast til § 2-9 at departementet kan forby og gi nærmere bestemmelser om levering av støttetjenester og andre aktiviteter som bidrar til å opprettholde virksomhet som undergraver nasjonale og internasjonale forvaltningstiltak. Forslaget ville kunne omfatte bestemmelser som foreslått her. Det er ikke innkommet substansielle innvendinger mot forslaget fra høringsinstansene. Regjeringen anser på grunnlag av Norges folkerettslige forpliktelser, samt at problemet med utstrakt fiske ut over anbefalte kvoter på torsk i Barentshavet er så akutt og så omfattende, at innføring av bestemmelser som foreslått ikke kan utstå til behandlingen av ny havressurslov. Det er derfor valgt å fremme en separat proposisjon om disse delene av forslaget.

De tiltak som foreslås, er rammebestemmelser og medfører i seg selv ikke konkrete tiltak. Forslag til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i forskrifts form vil bli hørt og utredet for administrative og økonomiske konsekvenser i tråd med vanlig forvaltningspraksis om høring av forskrifter.

Norge har gjennom folkerettslige avtaler og politiske målsettinger forpliktet seg til å jobbe for en bærekraftig forvaltning av de marine ressurser. Regjeringen vil være pådriver for at andre relevante stater vedtar tilsvarende regelverk som det som foreslås her, slik at antallet mulige landingssteder for fartøy som er involvert i IUU-fiske reduseres, både i Norge og i andre land. Det er nødvendig at nasjonale tiltak står i forhold til de anbefalinger Norge fremmer overfor andre stater og i regionale og globale organisasjoner, og at norsk regelverk sikrer det nødvendige hjemmelgrunnlag for disse.

1.3 Gjeldende rett

Departementet anser det juridiske rammeverket for kontroll med norske fartøy på området for tilfredsstillende i den forstand at det ikke er nødvendig med umiddelbare endringer. En helhetlig gjennomgang med sikte på fullstendig revisjon av lovverket knyttet til forvaltningen av marine levende ressurser vil bli foretatt i forbindelse med den nye havressursloven.

For fartøy som ikke er norsk, og som har IUU-fangst om bord, kan fangsten i dag forbys ilandført i norsk havn etter fiskeforbudsloven. Forbudet gjelder uavhengig av om fangsten er tatt i eller utenfor norsk fiskerijurisdiksjon.

For fartøy som ikke er norsk og som tar del i IUU-fiske, men som ikke har IUU-fanget fisk om bord, er det i dag en utfordring å sanksjonere disses virksomhet når de benyttes i en kombinasjon av lovlig virksomhet i norske områder og IUU-fiske utenfor. Det er behov for klarere hjemler for å nekte adgang til havn, landing og støttetjenester uavhengig av om fartøyet i øyeblikket har IUU-fanget fisk om bord.

1.4 Forslagets formål og innhold

I proposisjonen foreslås det at myndighetene gis hjemmel til å fastsette nærmere regler om at fangst skal kunne nektes landet dersom ikke skipets flaggstat kan verifisere at fangsten ikke er tatt som ledd i fiskeaktiviteter som er i strid med et ønsket beskatnings- eller fiskemønster, eller som er i strid med regler om fiskeaktiviteter som er avtalt med fremmed stat (IUU-fiske). Samtidig foreslås endringer med sikte på å kunne innføre forbud mot landing av fisk i norske havner med utenlandske fartøy som har tatt del i fiskeaktivitet som er vesentlig i strid med ønsket beskatnings- eller fiskemønster, eller avtalte fiskeregler. Det foreslås også endringer som kan medføre forbud mot omlasting, forsynings- og støttetjenester til og fra slikt fartøy i forskjellige norske havnområder, eller med norsk fartøy. Endelig foreslås det at fartøy involvert i slik virksomhet kan nektes adgang til norsk indre farvann.

Formålet med de foreslåtte bestemmelser er å styrke utøvende myndigheters mulighet til å sikre en bærekraftig ressursforvaltning, gjennom å begrense handlingsrommet for fartøy som er involvert i IUU-fiske. Forslaget vil samtidig kunne gi fiskerimyndighetene ytterligere informasjon om fiskemønster. Informasjonen kan også være relevant som bakgrunn for å identifisere ulovlig fiske i norske farvann.

Aktuelle reguleringer kan gjennomføres med vilkår knyttet til aktivitet som har funnet sted utenfor norsk fiskerijurisdiksjon, så lenge de vilkår som stilles ikke strider mot folkeretten. Norge utøver ikke dermed jurisdiksjon over de faktiske forhold i områ-

det der aktiviteten fant sted. Utfyllende forskriftsverk kan utformes slik at det følger direkte av forskriften hvilke fartøy som rammes og hvilke tiltak som skal følge. Myndigheten til å presisere og utfylle de foreslåtte hjemler med forskrifter og konkrete tiltak, innenfor rammene av gjeldende folkerett, vil i hovedsak tilligge Fiskeri- og kystdepartementet eller den departementet bemyndiger. Den praktiske håndhevelsen av bestemmelser der fartøy kan nektes adgang til norsk indre farvann vil imidlertid, som i dag, tilligge Forsvaret.

Tiltak skal iverksettes etter behov av hensyn til ansvarlig ressursforvaltning og skal ikke være mer tyngende enn nødvendig for å sikre denne målsettingen. Bestemmelsene som foreslås, gir myndighetene anledning til å velge mellom tiltak avhengig av nødvendigheten av å verne de aktuelle bestandene. Videre skal tiltak iverksettes uten å være diskriminerende på grunnlag av nasjonalitet.

Etter forslaget kan det rettes sanksjoner mot selve fartøyet, uavhengig av om den aktuelle lasten som er om bord er lovlig. For fartøy som blir gjenstand for tiltak i Norge, kan verdien av fartøyet målt i pris ved videresalg synke dramatisk over natten. Det oppstår etter dette behov for å beskytte godtroende tredjemand mot erverv av slikt fartøy. Dette tenkes gjennomført for det første gjennom notifikasjon av relevant regelverk til relevante nabostater. I tillegg vil Fiskeridirektoratet opprettholde offentlig tilgjengelige lister som viser hvilke tiltak som er iverksatt mot hvilke fartøy, og på hvilket grunnlag tiltakene er iverksatt.

Tiltak i havn

Det foreslås at fangst kan nektes landet om "flaggstaten etter anmodning fra fiskerimyndighetene ikke kan bekrefte at fangsten ikke er tatt som ledd i fiskeaktiviteter som er i strid med et ønsket beskatnings- eller fiskemønster, eller som er i strid med regler om fiskeaktiviteter som er avtalt med fremmed stat". En slik bestemmelse vil, i tillegg til å bidra til at IUU-fanget fisk ikke kommer inn på markedet, være et vesentlig virkemiddel for å befordre oppfyllelse av flaggstatsansvaret.

En forpliktelse til å gjennomføre tilsvarende type kontroll er under fremforhandling i NEAFC.

Det kan etter forslaget ilegges forbud mot landing, omlasting eller bearbeiding av fisk i norsk havn med fartøy som har tatt del i eller bidratt til fiske som er vesentlig i strid med et ønsket beskatnings- eller fiskerimønster eller som vesentlig er i strid med fiskeregler som er avtalt med fremmed stat. Det kan i tillegg forbys lasting, lossing og havne-, forsynings- og støttetjenester med slikt fartøy til Norge. Det foreslås videre at fartøy som er ilagt landingsforbud også kan nektes andre tjenester i norsk havn, slik som las-

ting og lossing av all last, bunkring og andre havnetjenester.

Tiltak i havområder under norsk jurisdiksjon

I medhold av forslagene til endringer i fiskeforbudsloven og saltvannsfiskekloven vil fartøy som har drevet IUU-fiske, kunne nektes alle former for omlasting til og fra norske og utenlandske fartøy i områder underlagt norsk fiskerijurisdiksjon. Forbud mot omlasting vil også kunne gjøres gjeldende i Norges økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, og fiskevernsonen ved Svalbard. I tillegg skal det kunne innføres forbud mot forsynings- og støttetjenester til og fra fartøyene i territorialfarvannet. Dette er nødvendig for å unngå omgåelse av bestemmelsene om forbud mot støttetjenester i havn.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Bestemmelsene som foreslås er rammebestemmelser, og vil ikke få administrative eller økonomiske konsekvenser før det er etablert et tilknyttet forskriftsverk med materielle bestemmelser.

På sikt er formålet at forslagene skal medføre redusert overfiske og økte lovlige kvoter på fiskebestandene, og dermed også økt verdiskaping.

Ved innføring av relevante bestemmelser i medhold av forslagene i proposisjonen vil bestemmelsene i fiskeforbudsloven om inndragning og straff kunne komme til anvendelse.

Tiltakene som blir foreslått, vil medføre nye administrative oppgaver for fiskerimyndighetene, samt at det kan tenkes konsekvenser for forsvarsmyndigheter, politi- og påtalemyndigheter og domstolene. Det må forventes at omfanget kan medføre en viss økning i ressursbehovet. Dette må utredes for å kunne redegjøre nærmere for økonomiske og administrative konsekvenser i forbindelse med gjennomføring av bestemmelsene ved forskrifter. Det tas sikte på å håndtere administrative konsekvenser av eventuelle tiltak i medhold av de fremmede forslagene gjennom den ordinære budsjettbehandlingen.

I oppfølgingen med gjennomføring av de foreslåtte bestemmelsene ved forskrifter er det nødvendig å være spesielt oppmerksom på de samlede næringsmessige konsekvenser av forslaget. Det skal legges vekt på å redusere sjansen for mulige utilsiktede følger for samtlige involverte næringsgrener. Det er grunn til å tro at enkelte aktører, kanskje spesielt enkelte skipsverksteder, er engasjerte av fartøy som kan få tiltak rettet mot seg. Forslaget kan påvirke disse virksomhetenes omsetning negativt. Havnene vil videre etter omstendighetene kunne bli pliktsubjekter med selvstendig ansvar for å ikke overtre forbud rettet mot fartøy i havn. Dette kan medføre praktiske konsekvenser for havnene som må utredes nær-

mere i forbindelse med utarbeidelse av utfyllende regelverk.

En del av de fartøyene som det kan være aktuelt å rette tiltak mot, lander også fisk i Norge. Tiltak i form av landingsnekt mot fartøy som er involvert i IUU fiske kan på kort sikt påvirke det kvantumet fisk som landes i Norge, ved at fartøyene det rettes tiltak mot ikke lenger kan lande den lovlige delen av sin fangst i Norge. Det anses imidlertid at de nevnte konsekvenser ikke veier så tungt at de bør stanse tiltak som foreslått.

2. KOMITEENS MERKNADER

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Gunvor Eldegard, Sigrun Eng, Steinar Gullvåg, Lise Wiik og Arne L. Haugen, fra Fremskrittspartiet, Hans Frode Kielland Asmyhr, Kåre Fostervold og Øyvind Korsberg, fra Høyre, Torbjørn Hansen og Elisabeth Røbekk Nørve, fra Sosialistisk Venstreparti, Aud Herbjørg Kvalvik, fra Kristelig Folkeparti, Ingebrigt S. Sørfonn, fra Senterpartiet, lederen Lars Peder Brekk, og fra Venstre, Leif Helge Kongshaug, viser til Regjeringens forslag om endringer i lov av 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann (fiskeforbudsloven) og i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske (saltvannsfiskekloven). Formålet med loven er å iverksette ytterligere tiltak mot ulovlig, urapportert og uregulert fiske. Det vises også til brev fra Fiskeri- og kystdepartementet av 17. november 2006 og 28. november 2006 (vedlagt).

Komiteen vil innledningsvis peke på at det ulovlige overfisket i våre nordlige farvann er en alvorlig trussel mot vår fiskerinæring og dermed også mot kystbefolkningens levekår. Det ulovlige fisket utøves i stor grad av fartøy som ikke fører norsk flagg og utenfor norsk fiskerijurisdiksjon. Fangstene landes også utenfor Norge.

Komiteen er tilfreds med at Norge nå oppretter kontrollavtaler med andre land om gjensidig rapportering av landing av fisk fra tredjelands fartøy. Komiteen har også merket seg at Norge har inngått avtaler med våre viktigste samarbeidsland på fiskerisektoren om gjensidig satellittsporing.

Komiteen har videre merket seg at Norge gjennom folkerettslige avtaler har forpliktet seg til å arbeide for en bærekraftig forvaltning av våre marine ressurser. Komiteen er tilfreds med at Regjeringen ønsker å være en pådriver for at andre stater skal etablere et tilsvarende regelverk som det som nå innføres i Norge.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, er også enig i at nasjonale tiltak må være i samsvar med våre anbefalinger overfor andre land.

Fiskeridirektoratet anslår omfanget av overfisket på norsk arktisk torsk til mellom 100 000 og 120 000 tonn pr. år til en førstehandsverdi på 1,5 mrd. kroner og at overfisket tross intensivert kontroll fra norsk side, ikke har avtatt de seinere år. Flertallet er derfor enig i at det må treffes ytterligere tiltak, selvsagt innen folkerettens rammer. Spesielt viktig er det etter flertallets mening å etablere regler for havnestatskontroll som begrenser muligheten for å drive ulovlig fiske og som straffer dem som gjør det.

Komiteen viser til at regionale fiskeriforvaltningsorganisasjoner har etablert et sett av regler for å motvirke ulovlig overfiske gjennom å nekte landing og omlasting av fangst fra fartøy som fisker i strid med organisasjonens regelverk. Komiteen viser også til Verdens matvareorganisasjons globale atferdskode for ansvarlig fiske. En bærekraftig ressursforvaltning krever nå ytterligere tiltak mot fartøy som driver ulovlig fiske.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser til at Regjeringen foreslår at myndighetene gis hjemmel til å fastsette nærmere regler om at fangst skal kunne nektes landet med mindre skipets flaggstat kan verifisere at fangsten er lovlig og ikke tatt i strid med et ønsket beskatnings- eller fiskemønster, eller i strid med regler som er avtalt med en fremmed stat. Flertallet er enig i dette.

Flertallet er også enig i at det nå innføres regler som gjør det mulig å forby landing av fisk i norske havner fra utenlandske fartøy som har deltatt i ulovlig fiskeaktivitet. Dette forbudet skal også kunne omfatte omlasting, forsynings- og støttetjenester fra slike fartøy i norske havområder eller med norsk fartøy. I tillegg skal fartøy som har deltatt i ulovlig fiske kunne nektes adgang til norsk indre farvann. Det omfatter forbud mot landing, omlasting eller bearbeiding av fisk i norsk havn. Fartøy som er ilagt landingsforbud, skal også kunne nektes andre tjenester i norsk havn, som lastning og lossing av all last, bunkring og andre havnetjenester.

Sanksjonene som foreslås innført, kan rettes mot et fartøy som har deltatt i ulovlige fiskeaktiviteter, uavhengig av om den aktuelle lasten om bord er ulovlig eller ikke. Flertallet antar at fartøy som rammes av tiltak, får sterkt redusert verdi ved videresalg. Godtroende tredjemann bør derfor beskyttes mot erverv av et slikt fartøy. Flertallet understreker derfor viktigheten av at det regelverk som nå etableres i Norge, gjøres kjent i relevante fiskerinasjoner. De

som driver ulovlig fiske og potensielle fartøykjøpere bør av allmennpreventive grunner gjøres kjent med den risiko de løper. Flertallet har også merket seg at Fiskeridirektoratet vil opprette offentlig tilgjengelige lister over tiltak som er iverksatt mot aktuelle fartøy og på hvilket grunnlag tiltakene er iverksatt.

Flertallet vil ellers bemerke at det nye regelverket vil kreve økt innsats fra kontrollinstansene med dertil hørende ressursbehov, og at dette skal utredes nærmere. Flertallet ber Regjeringen komme tilbake til dette på egnet måte.

Komiteen viser til at overfisket har konsekvenser for næringslivet utover selve fiskerinæringa, spesielt verfts- og serviceindustrien nord i landet.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, mener at de økonomiske konsekvensene av å ikke innføre tiltak - og la overfisket fortsette slik at bestanden settes i fare - er på sikt mer belastende for næringslivet enn alternativet. Dette gjelder også for de som driver verksted og leverer forsyningstjenester. Disse er avhengige av at flåten har inntjeningssevne og betalingsvilje. Norge samarbeider med en rekke andre land om bestemmelser med tilsvarende virkning.

Havnene, som får et selvstendig ansvar for å etterleve regelverket, vil kunne få økte oppgaver. Flertallet viser til at de praktiske konsekvensene av dette skal utredes nærmere.

Flertallet viser til at det under høringen i Stortinget ble pekt på at det er et behov for ytterligere lov-hjemler for å straffe norske selskap som kjøper fisk som opplagt er IUU-fisk, og ber Regjeringen se på dette i forbindelse med arbeidet med ny havressurslov. Flertallet viser også til at det må stilles krav til kvaliteten på svartelistene i forskriftsverket.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, er glad for at Regjeringen fører en iherdig kamp for å komme det ulovlige, urapporterte og uregulerte fisket til livs og at den nå lykkes i å vinne internasjonal tilslutning til sitt arbeid.

Et tredje flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, vil peke på at internasjonale avtaler og regelverk er helt nødvendig for å vinne kampen mot det ulovlige fisket. Dette flertallet viser spesielt til den nylig fremforhandlede avtalen i Den nordøstatlantiske fiskerikommisjonen (NEAFC) som vil gjøre det langt vanskeligere å lande ulovlige fangster. Avtalen innebærer at det nå etableres et bedre system for kontroll med landingen av fisk i europeiske havner. Dette flertallet viser til at kon-

trolltiltakene vil gjøre det vanskeligere og mindre lønnsomt å drive ulovlig fiskerivirksomhet.

Komiteen konstaterer at samtlige medlemmer i NEAFC forpliktet av avtalen, det vil si EU-landene, Russland, Island, Færøyene, Grønland og Norge.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener at overfiske er et internasjonalt problem og at tiltak som iverksettes, i størst mulig grad må være internasjonale for at de skal virke. Disse medlemmer viser til at det er gjennomført en rekke tiltak fra norsk side uten at overfiske i Barentshavet har avtatt i særlig grad de senere år. Årsaken til at overfiske i Barentshavet, til tross for en rekke tiltak fra norsk side, ikke har avtatt i særlig grad de senere år, er først og fremst at implementeringen av kontrolltiltak som er avtalt mellom Norge og Russland i den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen, har blitt forsinket på russisk side. For å få en sterkere kontroll på overfisket, må det i all hovedsak være et felles regelverk når det gjelder overvåkning og kontroll av fartøy, samt mottak av fisk. Kontrollen kan aldri bli bedre enn det landene er villige til å bidra med. Svikter havnestatene i å rapportere landinger, eller fangstnasjonene i å registrere fangst, har avtalen lite for seg.

Derfor fremmer disse medlemmer følgende forslag:

"Stortinget ber Regjeringen arbeide for et internasjonalt regelverk som forhindrer ilandføring av ulovlige fiskefangster."

Disse medlemmer viser til at Islands utenriksminister ikke vil utelukke en ny torskekrig mot fartøy som driver med ulovlig fiske. Utenriksministeren tok til orde for at alle tilgjengelige metoder må tas i bruk mot piratene, inkludert trålkutting. Disse medlemmer viser til enighet i medlemslandene i NEAFC og regler om havnestatskontroll som skal tre i kraft fra 1. mai 2007. Disse medlemmer synes det er positivt at slike regler kommer på plass, men det gjenstår å se om reglene blir fulgt opp og gjennomført av samtlige medlemsland. Disse medlemmer viser til at bare 15 pst. av alle landinger av frosset fisk med utenlandsk fartøy skal kontrolleres. Disse medlemmer mener at overfiske utgjør et alvorlig problem nasjonalt og internasjonalt. Overfiske har stor betydning for en bærekraftig utvikling av fiskeressursene, fiskerinæringen, norsk økonomi og bosetningsmønster langs hele norskekysten. Et særnorsk tiltak med svartelisting av fartøy, nekting av havnetilgang, nekting av service, bunker, støttefunksjoner, landing av lovlig fanget fisk, m.m., vil kunne ramme næringslivet langs norskekysten hardt. Disse medlemmer vil advare mot særnorske tiltak.

Disse medlemmer er enige i at det må gjøres grep som gjør det mulig å få stanset overfiske, men er av den oppfatning at en lovendring som berører overfiske, bør forankres i konkrete lovendringsforslag og ikke i en generell rammelov slik som foreslått i Ot.prp. nr. 98 (2005-2006).

Disse medlemmer mener at økte økonomiske rammer til Kystvakta er et svært viktig virkemiddel for å få kontroll på overfiske. At Kystvakta er til stede der overfiske begås, er etter disse medlemmers syn det viktigste grep som kan gjøres for å få redusert overfiske kraftig.

Derfor fremmer disse medlemmer følgende forslag:

"Stortinget ber Regjeringen styrke kontrollen til havs for å forhindre overfiske."

Disse medlemmer mener økt tilstedeværelse med kystvakt, og en sterkere dialog og samarbeid med russiske myndigheter, er av avgjørende betydning for å få kontroll på overfiske i Barentshavet.

3. FORSLAG FRA MINDRETALL

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 1

Stortinget ber Regjeringen arbeide for et internasjonalt regelverk som forhindrer ilandføring av ulovlige fiskefangster.

Forslag 2

Stortinget ber Regjeringen styrke kontrollen til havs for å forhindre overfiske.

4. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteens tilråding fremmes av samtlige medlemmer i komiteen, unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Odelstinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endring i lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann og i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

I

I lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann gjøres følgende endringer:

§ 8 første ledd ny bokstav d skal lyde:

- d) *flaggstaten etter anmodning fra fiskerimyndighetene ikke kan bekrefte at fangsten ikke er tatt som ledd i fiskeaktiviteter som er i strid med et ønsket beskatnings- eller fiskemønster, eller som er i strid med regler om fiskeaktiviteter som er avtalt med fremmed stat.*

Ny § 9 skal lyde:

Departementet kan gi forskrift om

- a) *forbud mot ilandføring fra fangstfeltet, samt omlasting og bearbeiding av fisk i norsk havn med fartøy som ikke er norsk (jfr. § 2) når fartøyet har tatt del i fiskeaktiviteter som vesentlig er i strid med et ønsket beskatnings- eller fiskemønster, eller som vesentlig er i strid med regler om fiskeaktiviteter som er avtalt med fremmed stat.*
- b) *forbud mot ilandføring fra fangstfeltet, samt omlasting og bearbeiding av fisk i norsk havn med fartøy som ikke er norsk (jfr. § 2) når fartøyet eies eller drives av et rettssubjekt som med et annet fartøy har tatt del i fiskeaktiviteter som vesentlig er i strid med et ønsket beskatnings- eller fiskemønster, eller som vesentlig er i strid med regler om fiskeaktiviteter som er avtalt med fremmed stat.*
- c) *forbud mot lastning, lossing og havne-, forsynings- og støttetjenester i norsk havn til og fra fartøy som er eller blir underlagt forbud etter bokstav a eller b.*
- d) *forbud mot omlasting, forsynings- og støttetjenester innenfor lovens virkeområde (jfr. § 1) til og fra fartøy som er eller blir underlagt forbud etter bokstav a eller b.*
- e) *forbud som nevnt i bokstav a til d for fartøy som er oppført på regionale fiskeriforvaltningsorganisasjoners lister over fartøy som tar del i ulovlige, urapporterte eller uregulerte fiskeaktiviteter.*
Lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 3 første ledd annet punktum kommer ikke til anvendelse for forsynings- og støttetjenester som nevnt i bokstav d.

Kongen kan gi forskrift om forbud mot adgang til norske indre farvann for fartøy som ikke er norsk (jfr.

§ 2), dersom vilkårene for å nedlegge forbud mot ilandføring av fangsten i medhold av § 8 eller forbud som nevnt i paragrafen her første ledd bokstav a eller b er oppfylt.

II

I lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd bokstav b og c skal lyde:

- b) *i farvann utenfor noen stats fiskerijurisdiksjon på norsk fartøy som driver fiske eller fangst, eller som mottar eller transporterer fisk, eller som mottar eller leverer forsynings- og støttetjenester,*
- c) *i farvann under fremmed stats fiskerijurisdiksjon på norsk fartøy som driver fiske eller fangst, som mottar eller transporterer fisk eller som mottar eller leverer forsynings- og støttetjenester, men bare for så vidt gjelder kapitlene II, III, X og § 24. Kongen kan bestemme at også andre deler av loven skal gjelde for norske fartøy i slike farvann,*

§ 2 første ledd skal lyde:

Denne lov gjelder for fiske i sjøen med unntak av fiske etter anadrome laksefisk. Med fisk forstås her også pigghuder og skall- og bløtdyr (krepsdyr og skjell). Loven gjelder også omlasting, landing, transport, oppbevaring og ved kontroll av omsetning av fisk og mottak og levering av forsynings- og støttetjenester.

§ 4 første ledd ny bokstav u og v skal lyde:

- u) *forbud mot omlasting,*
- v) *forbud mot forsynings- og støttetjenester til og fra annet fartøy med norsk fartøy når det er eller blir innført forbud rettet mot førstnevnte fartøy i medhold av lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor Norges territorialfarvann § 9.*

III

Loven trer i kraft straks.

Oslo, i næringskomiteen, den 30. november 2006

Lars Peder Brekk

leder

Steinar Gullvåg

ordfører

Vedlegg 1

Brev fra næringskomiteen til Fiskeri- og kystdepartementet v/statsråden, datert 15. november 2006

Ot.prp. nr. 98 (2005-2006) Fiskeri- og kystdepartementet

Næringskomiteen har for tiden til behandling Ot.prp. nr. 98 (2005-2006) Lov om endringer i lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann og i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. (tiltak mot ulovlig, urapportert og uregulert fiske). I forbindelse med behandling av saken har noen av komiteens medlemmer følgende spørsmål:

Hvor mange fartøy har deltatt i ulovlig fiske i 2003, 2004 og 2005, og hvilke land kommer disse fartøyene fra?

Jf. side 9 i proposisjonen: Hvor store økonomiske konsekvenser vil innføring av loven ha for næringslivet som leverer tjenester til fiskeflåten, inkludert verft?

Innføringen av loven fører til redusert landing av fisk i norske landanlegg. Hvor store mengder kan det utgjøre?

Vil innføring av loven kunne medføre at fartøy som har deltatt i ulovlig fiske benytter utenlandske havner istedenfor norske, som for eksempel Murmansk?

Hvordan vil statsråden konkret sørge for at mulige kjøpere av et fartøy skal kunne få informasjon om at fartøyet har drevet med ulovlig fiske?

I proposisjonens kapittel 5.1 står det "en viss økning i ressursbehovet." Hvor store ressurser er det?

Hvor mange fartøyer har kystvakta tatt for ulovlig fiske i 2003, 2004 og 2005, og hvilken nasjonalitet hadde fartøyene?

Hvor stor vil reduksjon i overfiske bli etter at loven trer i kraft?

I proposisjonen står det: "Til tross for en rekke tiltak fra norsk side har ikke overfiske i Barentshavet avtatt i særlig grad de senere år." Hvorfor har ikke tiltakene virket?

Vedlegg 2

Brev fra næringskomiteen til Fiskeri- og kystdepartementet v/statsråden, datert 16. november 2006

Ot.prp. nr. 98 (2005-2006) Fiskeri- og kystdepartementet

Næringskomiteen har for tiden til behandling Ot.prp. nr. 98 (2005-2006) Lov om endringer i lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann og i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. (tiltak mot ulovlig, urapportert og uregulert fiske). I forbindelse med behandling av saken har noen av komiteens medlemmer følgende spørsmål:

Den nordøstatlantiske fiskerikommisjonen (NEAFC) har vedtatt forpliktende regler om havnestatskontroll som skal tre i kraft 1. mai 2007.

- Hvordan bli reglene fulgt opp i praksis, og hvordan vil kontrollen være med at medlemslandene følger opp og håndhever regelverket?
- En betydelig andel av landingen skal kontrolleres. Hvor stor andel er det i prosent, og vil det være lik kontroll i alle medlemslandene?
- Svartelistede fartøy skal ikke tillates å anløpe havner eller motta service, forsyninger, og lignende i medlemslandenes havner. Vil dette gjelde alle land fra 1. mai. 2007, og hvordan vil kontrollen være på at dette blir fulgt opp av medlemslandene.
- Regelbrudd vil bli sanksjonert på samme måte som brudd på andre oppgaveplikter. Hvilke type sanksjoner er det?

Vedlegg 3

Brev fra Fiskeri- og kystdepartementet v/statsråden til næringskomiteen, udatert

Ot.prp. nr 98 2005 - 2006 Fiskeri- og kystdepartementet vedr havnestatskontroll mv. Spørsmål

Det vises til brev fra Næringskomiteen datert 15. og 16. november 2006.

Et viktig mål for forslagene i loven er å ramme fiskeriaktivitet på norske bestander, i områder utenfor norsk jurisdiksjon og utenfor regulerte rammer. Dette kan gjelde fiske som er ulovlig etter annen stats lov, men som likevel ikke blir sanksjonert i praksis. Det kan også gjelde fiske som er urapportert og uregistrert, men som ikke er ulovlig etter flaggstatsens lover fordi flaggstaten ikke tar flaggstatsansvaret alvorlig. Svartelister tar sikte på å omfatte de fartøyene som fisker uten å ha en kvote, eller som bevisst fisker langt mer enn tildelt kvote, det vil si fartøy uten et legitimert rettighetsgrunnlag.

Et grovt anslag på antall fiskefartøy som har utøvet slik ulovlig, urapportert eller uregistrert fiske (IUU-fiske, eller UUU-fiske på norsk) i perioden 2003-2005 i områder hvor Norge utøver jurisdiksjon, samt tilstøtende områder, varierer mellom ca. 110-130. Inkludert omlastingsfartøy varierer antall fartøy involvert i UUU-aktivitet i Barentshavet anslagsvis mellom 170 og 200. Dette er i økende grad russiske fartøy, da bekvemmelighetsflaggede fartøy i de to siste årene i en del tilfelle har skiftet til russisk flagg. Til sammenligning er det ca. 7 000 fiskefartøy, store og små, i Norge.

Vedlagt følger også opplysninger om antall fartøy i ulovlig fiske basert på resultat av inspeksjoner.

Hvor store økonomiske konsekvenser det vil få, dersom det i medhold av lovforslaget legges restriksjoner på verftsindustriens adgang til å yte reparasjoner og service til UUU-fartøy, avhenger av antallet fartøy som blir nektet slike tjenester. Et minimum vil være de fartøy Norge er forpliktet til å nekte slike tjenester i medhold av forpliktelser i NEAFC-avtalen (avtale om den Nordøst-Atlantiske Fiskerikommissjon) eller andre internasjonale avtaler. Av disse er de 20 fartøyene på NEAFCs liste de som Norge har hatt mest praktisk befatning med. Etter behandling av forskrifter gjennom høring kan det også konkluderes at det i tillegg er ønskelig å nekte støtte til UUU -fartøy som ikke fremkommer på slike internasjonale lister, men som likevel er kjent for norske myndigheter gjennom forskjellige episoder. Loven legger her opp til en avveining av de forskjellige hensyn, herunder overtredelsenes grovhet og hva som anses som nødvendige tiltak.

Hovedfokus for dette forslaget er tiltak mot fartøy som deltar i ulovlig fiske utenfor norsk jurisdik-

sjon. En del av de fartøyene som det kan være aktuelt å rette tiltak mot lander imidlertid også lovlig fanget fisk i Norge. Fiskeridirektoratet har registrert at ca. 2 800 tonn omlastet torsk og ca. 800 tonn omlastet hyse er landet i Norge i 2005. Fiskeridirektoratet har utarbeidet en liste over russiske fiskefartøy som har omlastet til bekvemmelighetsflaggede fraktefartøy. Fiskefartøyene på denne listen har etter direktoratets beregninger landet 3 794 tonn torsk i Norge i 2005 og 613 tonn hyse. Totalt sett dreier det seg om en begrenset del av det totale kvantumet fisk som landes i Norge fra russiske fartøy.

Det kan ikke utelukkes at fartøy som har deltatt i ulovlig fiske vil søke havner uten kontroll, såkalte "ports of convenience". Russland har imidlertid gjennom det regionale fiskerisamarbeidet med EU, Norge, Island, Færøyene og Grønland i NEAFC påtatt seg forpliktelser til å kontrollere i Murmansk. Det samarbeid som finner sted for omforente tiltak blant NEAFC-landene er vesentlig for å sikre at veien blir lang til nærmeste havn uten kontroll - dette vil øke transportutgiftene og redusere lønnsomheten i det ulovlige fisket. Norge har blant annet nylig inngått en samarbeidsavtale med Marokko, som har signalisert at de vil anvende NEAFCs svartelister. I tillegg er det behov for sporing og omsetningsforbud for at IUU-fanget fisk ikke på denne måten skal kunne komme inn i markedet landveien. Det arbeides parallelt med gjennomføring av slike tiltak, uten at det i dag kan skisseres endelig når dette kan være på plass.

Det er behov for å beskytte godtroende tredjemann mot erverv av UUU -fartøy. Dette tenkes gjennomført for det første gjennom notifikasjon av relevante regelverk og tiltak mot bestemte fartøy til relevante nabostater. Fiskeridirektoratet vil opprettholde internettbaserte offentlig tilgjengelige lister som viser hvilke tiltak som er iverksatt mot hvilke fartøy, og på hvilket grunnlag tiltakene er iverksatt. Også de regionale fiskeriforvaltningsorganisasjonene opprettholder offentlig tilgjengelige lister på sine sider. Svartelisting er internasjonalt i dag et sentralt element i kampen mot UUU -fiske, som næringsdrivende etter hvert må forutsettes å sette seg inn i, sammenlignbart med andre heftelser ved fartøy.

Når det gjelder spørsmålet om hvor mye "en viss økning i ressursbehovet" innebærer, vises det til at regjeringen har øket bevilgningene til Kystvaktens og Fiskeridirektoratets kontrollvirksomhet betydelig, til sammen 30 millioner kr i 2006 og at det ytterligere er øket med til sammen 25.5 millioner for 2007. Regjeringen vil komme tilbake til spørsmålet om eventuel-

le ytterligere midler til ressurskontroll for 2008 i neste års statsbudsjett.

Hvor mye overfisket blir redusert etter at loven trer i kraft og nødvendige forskrifter om gjennomføring av de aktuelle bestemmelsene er ferdigstilt, er vanskelig å uttale seg sikkert om. Det er regjeringens syn at dette er regler som er nødvendige for å komme overfisket til livs. Om de i seg selv er tilstrekkelige, avhenger av om pirataktørene klarer å omstille seg for å finne tilsvarende lett tilgjengelige støtteløsninger. Det arbeides på mange fronter, også med å stenge andre huller i kontrollregimene. Slik sett er dette forslaget kun ett av flere ledd i et pågående arbeid mot overfisket.

Årsaken til at overfisket i Barentshavet til tross for en rekke tiltak fra norsk side ikke har avtatt i særlig grad de senere år er først og fremst at implementeringen av kontrolltiltak som er avtalt mellom Norge og Russland i den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon har blitt forsinket på russisk side. I tillegg tilsier de folkerettslige rammer at Norge ikke kan gjøre norsk jurisdiksjon gjeldende overfor fremmede fartøy på åpent hav med mindre flaggstaten har gitt slik adgang. Dette gjelder selv om utenlandske fartøy fisker på norske bestander på åpent hav.

NEAFC-reglene vil bli fulgt opp etter de prinsipper som normalt gjelder for bindende samarbeid mellom stater, mens EU vil ha et ansvar for sine medlemsstater. Det påligger flaggstatene å føre kontroll med sine egne fartøys kvoter. Før landing av fryst fisk (som er den viktigste delen av UUU -fangstene) med utenlandsk fartøy må flaggstaten bekrefte at fangst om bord er tatt i henhold til kvote og øvrige reguleringer. Om flaggstaten ikke er i stand til dette, vil fartøyet ikke få landet sin fisk. Havnestaten krever forhåndsmelding fra ethvert utenlandsk fartøy som skal lande fryst fisk, for så å kontrollere opplysningene fra flaggstaten opp mot kvantum og art i den faktiske landingen. Alle landinger skal rapporteres, og NEAFCs sekretariat vil opprettholde en database over fangst og landinger. Havnestaten skal sørge for at fartøy som har vært involvert i UUU aktivitet ikke får anløpe dets havner. Brudd på disse bestemmelsene vil gi påtale fra NEAFC. I EU vil det i tillegg etter planen bli opprettet et eget kontrollbyrå (Control Agency) som vil overvåke medlemsstatenes overholdelse av avtalen fra 1. januar 2007.

15 pst. av alle landinger av fryst fisk med utenlandsk fartøy skal kontrolleres. Kravet gjelder alle medlemslandene i NEAFC.

For svartelistede fartøy gjelder NEAFC-reglene fra 1. mai 2007 i hele NEAFCs konvensjonsområde, det vil si alle EU-land, Russland, Norge, Island, Færøyene og Grønland. Med dagens overvåkningssystem er det sannsynlig at NEAFC-landene er i stand til å avdekke hverandres eventuelle brudd på disse reg-

lene. Slike varsler om mulige brudd sirkuleres allerede rutinemessig via NEAFC. The Control Agency vil følge opp EU-medlemmene også på dette punktet. Også russiske myndigheter har i den senere tid vist økende vilje og evne til å følge opp reglene gjennom handling.

Vedlegg

OVERSIKT OVER ULOVLIG FISKE

Her gjengis tall fra Kystvaktens årsrapporter for perioden 2003-2005. Anmeldte eller oppbragte fartøy er ikke nødvendigvis er tatt for å ha fisket over en tillatt kvote, det kan være andre regelbrudd. Det gjøres også oppmerksom på at tall varierer med hvor utstrakt inspeksjons- og overvåkingsinnsats norske myndigheter har vært i stand til å utføre av operative og budsjettmessige forhold.

Sum av advarsler, anmeldelser og oppbringelser ihht årsrapporter fra Kystvakten 2003-2005

Sone/år	2003	2004	2005
NØS	213	191	170
Vernesonen	159	151	194
Jan Mayen	0	0	0
Sum	372	342	364

Sum av advarsler, anmeldelser og oppbringelser fra årsrapporter fra Kystvakten 2003-2005, fordelt på fartøyet's flaggstat:

Land	2003	2004	2005
Norge	98	100	80
Russland	177	171	216
Storbritannia	28	13	14
Danmark	37	15	18
Frankrike	1	3	3
Færøyene	4	7	8
Sverige	2	5	3
Grønland	2	0	1
Spania	2	10	3
Portugal	1	3	1
Island	6	8	5
Tyskland	4	3	4
Belgia	0	0	0
Nederland	2	1	2
Irland	1	1	0
Litauen	0	0	2
Malta	0	0	2
Kambodsja	2	0	2
Kypros	0	1	0

I tillegg til fartøy med ulovlig aktivitet som er listet over, er det i IUU-fisket i tillegg bekvemmelighetsflaggede fartøy som er representert ved omlastingsfartøy og fiskefartøy, med flaggstater som Georgia, Belize, Bahamas, Panama og Kambodsja. Årsaken til at disse ikke er representert i statistikken over er først og fremst at disse bare i begrenset grad utøver sine IUU-aktiviteter i områder under norsk jurisdiksjon.

Antall fiskefartøy som kystvakten har anmeldt eller brakt opp, er dette i henhold til årsrapportene fra Kystvakten:

Land	2003	2004	2005
Norge	16	22	22
Russland	5	14	12
Storbritannia	3	1	7
Danmark	7	5	8

Frankrike	0	1	0
Færøyene	2	1	2
Sverige	0	4	0
Grønland	0	0	1
Spania	0	2	2
Portugal	0	1	0
Island	1	1	0
Tyskland	1	0	0
Belgia	0	0	0
Nederland	1	0	1
Irland	1	0	0
Litauen	0	0	0
Malta	0	0	0
Kambodsja	0	0	0
Kypros	0	0	0

Vedlegg 4

Brev fra fiskeri- og kystdepartementet v/statsråden til næringskomiteen, datert 28. november 2006

Ot.prp. nr 98 2005 - 2006 Fiskeri- og kystdepartementet vedr havnestatskontroll mv. Tillegsspørsmål

Det vises til brev fra Næringskomiteen datert 24. november 2006.

Norge har ikke mottatt informasjon fra EU-kommisjonen eller EU-medlemsland som tilsier at enkelte medlemsland skal ha foretatt noen offisiell reservasjon mot MoU'en som ble undertegnet av Norge og EU-kommisjonen 4. oktober i år.

Når det gjelder kontrollarbeid pågår det til enhver tid et omfattende arbeid mot overfiske med kontrollinnsats fra blant annet fiskeridirektoratet, kystvakten, og politi- og påtalemyndigheter som det vil føre for langt å gi noen fullstendig oversikt over her. I store trekk er også hovedlinjene fra tidligere regjerings generelle kontrollpolitikk videreført.

For en oversikt over de mest aktuelle nyere pågående arbeidene mot overfiske viser jeg til Fiskeri- og kystdepartementets budsjettproposisjon for 2007, der det er gitt en oversikt over en rekke viktige tiltak det skal arbeides med i årene fremover. Listen er vedlagt på ny for enkelhets skyld.

Forslagene som fremmes i Ot.prp. nr. 98 er ikke ment å være noen uttømmende gjennomgang av alle aktuelle hjemler mot IUU-fiske. En bredere behandling av kontrollhjemlene vil bli foretatt i forbindelse med arbeidet med ny havressurslov.

Regjeringen anser imidlertid på grunnlag av Norges folkerettslige forpliktelser, samt at problemet med utstrakt fiske ut over anbefalte kvoter på torsk i Barentshavet er så akutt og så omfattende, at innføring av bestemmelser som foreslått ikke kan utstå til behandlingen av ny havressurslov. Det er derfor valgt å fremme en separat proposisjon om dette.

